

ГЛАВА 20.

1. И въ единъ отъ оныя дни, когато поучаваше той народъ-тъ въ храмъ-тъ и благовѣствоваше, надойдохъ първосвященници-тъ и книжници-тъ наедно съсъ старѣйшины-тъ,

2. Та му говоряхъ и рекохъ: Кажи ли съ койѣ власть правишь това? или кой е що ти е далъ тѣзи власть?

3. Отговори и рече имъ: Ще вы попытамъ и азъ една рѣчь, и кажѣте ми.

4. Кръщеніе-то Іоанново отъ небе-то ли бѣ, или отъ чело-вѣцы-тъ?

5. А тѣ си помыслихъ, и думахъ: Ако речемъ: Отъ небе-то, ще рече: Защо не повѣрувахте въ него?

6. Ако ли речемъ: Отъ чело-вѣцы-тъ, всичкий народъ съ каменіе ще ны убіе; понеже е увѣренъ че Іоаннъ е пророкъ.

7. И отговорихъ че не знаѣтъ отъ кѣдѣ бѣ.

8. Тогазъ Іисусъ имъ рече: И азъ ви не казувамъ съ койѣ власть правѣхъ това.

9. И наченъ да говори на народъ-тъ тѣзи притчѣ: Нѣкой си чело-вѣкъ насади лозіе, и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, и отиде на чуждѣ странѣ за много врѣме.

10. И во врѣме-то *на плодове-тъ* проводи одного отъ слугы-тъ си при земледѣлцы-тъ, да му дадѣтъ отъ плодъ-тъ на лозіе-то; но земледѣлци-тъ го бихъ и отпратихъ го празденъ.

11. И повтори да проводи и другъ слугъ; а тѣ бихъ и него и обезчестихъ го и отпратихъ го празденъ.

12. И пакъ проводи третяго; но тѣ и него наранихъ и испѣдихъ.

13. Рече тогазъ стопанинъ-тъ на лозіе-то: Що да сторѣхъ? да проводѣхъ любезный-тъ си сынъ: може него като видятъ да ся посвѣнѣтъ.

14. Но земледѣлци-тъ като го видѣхъ, мысляхъ въ себе си и